

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

Nr. 2800 E. 1929.

Cătră Onorata Preoțime din Eparhia Caransebeșului!

Spre orientare se comunică On. Preoțimi din eparhia noastră, următoarele decizii ale „Comisiunii Centrale a timbrului” aduse în cauza scutirii de impozite de echivalent a caselor și sesiunilor parohiale. Astăzi, 9 Ianuarie 1929:

Fiind convocată Comisiunea centrală a timbrului, instituită conform art. 110 din legea timbrului și a impozitului pe acte și fapte juridice, au fost prezenți dnii; *Sever Tipei, președinte; D. Ispasiu, I. Petrovici, T. Ionescu, Ghr. Simionescu, Șt. Bogdănescu*, ca membri; *Gh. Petrescu*, ca secretar al comisiunii. Comisiunea a decis următoarele:

1. Imobilele parohiale date în folosința preoților parohiei respective ca un accesoriu al profesiei lor, nefiind producătoare de venit sunt scutite de impozitul de echivalent.

Astăzi 30 Aprilie 1929.

Fiind convocată comisiunea centrală a timbrului, instituită conform art. 110 din legea timbrului și impozitului pe acte și fapte juridice au fost prezenți d-nii: *Sever Tipei președinte D. Ispasiu, I. Petrovici, T. Ionescu, Șt. Bogdănescu*, membri; *Gh. Petrescu*, ca secretar al comisiunii.

2. Ca lămurire complinitoare a decisiunilor din 31 Ianuarie 1928 și 9 Ianuarie 1929, prin imobilele parohiale date în folosința preoților parohiilor respective, ca un accesoriu al profesiei lor, scutite de impozitul de echivalent, se înțeleg numai acele clădiri ce servesc efectiv de locuință preotului și acele terenuri cultivabile cari îi sunt date preotului spre folosință personală în completarea salariului și care terenuri nu pot avea decât o întindere redusă. Nr. 119. 757.

Caransebeș, la 4 Iunie 1919.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Educația religioasă a tinerimii.

Importanța, ce — fără îndoială — o are contactul dintre copiii-școlari și serviciile religioase, prin cercetarea sfintei biserici, pare a fi tot mai bine înțeleasă. Chestiunea aceasta este în prezent „călcâiul lui Achile” în educația, pe care biserica noastră ortodoxă se sârguește ca să o dea — din conștientă datorie — tinerelor odrasle ale Neamului. St. Sinod al Bisericii noastre în toate sesiunile sale din ultimul timp este preocupat de instrucțiunea religioasă a tinerimii în școalele de toate gradele. Așteptăm ca bunele Sale intenții, legiferate în formă definitivă, să fie primite și aplicate de autoritățile Instrucțiunii publice

Dupăcum în trecut, cu atât mai vârtos însă dela Unirea noastră națională, problema pare că a început să preocupe pe toți factorii competenți și cu răspundere. Trebuie să ne bucare în deosebi mai ales faptul, că începând cu anul trecut au luat o inițiativă în privința aceasta chiar pionerii învățământului nostru românesc, în frunte cu fostul ministru al Instrucției. Deosebit de recunoscători trebuie să-i fim și d-lui prof. universitar *M. Dragomirescu* care a cerut îndeosebi ca școlarii să meargă regulat la biserică, arătând partea practică a chestiunii.

„Afirmarea principiului moral în viață nu poate naște decât dintr'un sistem general cu autoritate absolută, sprijinit pe aderența interioară a sufletului și verificat obiectiv printr'o instituție socială venerabilă: **religia și biserica**”, spune d. *N. Crainic*. „Dar pentru aceasta religia nu e un simplu „obiect de învățământ” — ci o practică confesională”. Lecția de religie nesprijinită de o practică confesională nu duce aproape nicăiri. Și ea trebuie să ducă la convingere interioară, singura din care poate să crească

în linii precise, o atitudine în viață. (Curentul No. 130, 25/V. 1928).

Deci „religia în școală — de acum înainte va trebui să preocupe Biserica în grad mult mai intens decât pân'acum.“ În țara veche mai ales „era o chestiune ca și abandonată și căzută în mecanica obișnuințelor cenușii“ — până mai de curând în trecutul apropiat. „Nici o distanță n'a fost mai mare ca aceea dintre intelectualii noștri și biserică“ se spune cu drept cuvânt în același loc. Trebuie să se știe însă că „religia în școală e poarta de trecere a intelectualilor în biserică.“

Invocarea acestei importante chestiuni de educație și pedagogie religioasă mai întâiu de d. Păcescu în „Noua Revistă Bisericească“ (Nr. 2 din Februarie 1928) va trebui deci să afle bine meritatul răspuns în cercurile cât mai extinse, nu numai ale preoțimii — ci tot pe atât de serios în rândurile tuturor învățătorilor și institutorilor noștri. Mai ales aceștia din urmă ar trebui cu dragoste să-și reamintească de untul de lemn al credinței strămoșești, turnat în candela Neamului, și aprinsă pentru cartea și slova românească mai întâiu și din străbune vremi, în negura veacurilor, prin însăși preoțimea vechilor lăcașuri de închinare.

Iar dacă în acele trecute vremuri de năpraznă, acea preoțime — bună-rea — după cea mai bună conștiință a căutat să se achite de dubla-i îndatorire față de neam și lege, tot astfel acum și corpul învățătoresc din cuprinsul hotarelor patriei întregite, cu dragoste românească este invitată ca să nu dea uitării *cultivarea credinței în școală*, tezaurul nostru național, care ne-a mângâiat și întărit în veacurile trecute, iar în cel prezent ne-a dus la desăvârșirea idealului național.

Oare ce era mai frumos odinioară, ce era mai înălțător pentru binecredințoșii părinți, văzându-și tinerele odrasle intrând în biserică sub conducerea învățătorului?! Chiar nu de mult, în era școlii primare „confesionale“, mai ales în Ardeal și Banat, copiii satelor — băieți și fetițe — în fiecare Duminică și sărbătoare, când tocă de Liturghie, treceau drumul la sfânta biserică din fața școlii.

Erau timpuri de grea cumpănă și mare durere pentru poporul românesc din numitele provincii — pe atunci... Cu toate acestea așa era odinioară rânduiala mai puțin complicată a școlilor profesionale, de cari cu drag ne vom aduce aminte totdeauna. Căci conducerea școlărilor la biserică de învățătorul „confesional“ — ori și ce s'ar spune — era un lucru bun și înălțător.

El făcea cu plăcere și luare aminte învățătorul, tovarăș bun al preotului — pe atunci. Luminătorii satelor românești, ultima sută de ani până la Unirea națională își făcuseră educația alături de viitorii preoți — în institutele „pedagogice“ ale eparhiilor. În eparhiile bănățene — Arad și Caransebeș — chiar și azi ei iau parte activă la slujba din biserică, dirijând coruri și cântând la strană, cu autoritatea ce le-o oferă poziția lor ca luminători ai tinerimii. Iar credințoșii, văzând această prea frumoasă pildă, sunt mai dornici de cele sfinte.

La ocaziile festive adesea se spune, recunoscându-se din partea multora starea nu prea laudabilă pe terenul conștiinței religioase, ca și în alte privințe. Executarea ordinelor, de multe ori chiar cele mai bine intenționate, și în multe cazuri prea se trece cu vederea. În treacăt fie amintit, că un ministru al instrucției ordonase ca și acum după unire, învățătorul să conducă elevii la biserică.

*
* *

Frați învățători! Veniți și voi acum, când biserică de nou este încolțită de lupi frauduloși și de eretici străini, cari ne pândesc la răspântii, — acum într'o formă nouă de ipostas al minciunii — veniți de ne ajutați și voi acum. Odinioară credința ne-a mângâiat și ne-a întărit nădejdea, iar acum lumina slovei noastre să vegheze lângă altarele strămoșești! Vă facem această adresă noi — apărătorii slovei românești din trecut.

Căci lupta pentru existența Neamului se, da și azi prea adeseori tot în preajma bisericii. Habsburgii și „grofii“ Ardealului voiau să ne desființeze mai ales credința strămoșească, ca astfel mai ușor să ne poată contopi în valurile străinilor.

Multe au încercat ei și mult am suferit noi nu numai dela aceia, ci dela toți câți au venit și s'au dus cu vremea. Mai suferim uneori chiar și azi dela cei ce au rămas cu noi în casa noastră. „Dar ce-i val, ca valul trece...“ și să ne bucurăm că dreptatea dăunează a biruit și în sfânta noastră cauză! Desființarea ortodoxiei nu le-a reușit!

Dar să luăm aminte! Căci, deși în alte forme, valul arginților schimbați în dolari mai bate încă și azi la ușa aceleiași credințe a noastre! Unii creduli cad, căci ispita — ca și pentru „Iuda cel fără de lege“ — este mare.

Veniți deci voi vechi tovarăși de luptă în ogorul credinței naționale și stați-ne într'ajutor prin munca voastră binecuvântată, apărând umăr

la umăr cu preoțimea și azi întreagă tradiția una și nedespărțită a Neamului nostru românesc desrobot.

Nu numai *cercurile religioase* au cuvântul armoniei, ci am dori ca mai ales *cercurile culturale*, cari reprezintă tăria culturii noastre pe întreg cuprinsul Țării, să ne înțelagă.

Pr. Dr. Ioan Felea
București.

Deosebire opusă.

Trăim în epoca propagandei contra alcoolismului.

Conferințe, măsuri prohibitive și broșuri distribuite sunt la ordinea zilei, având de scop să salveze omenirea de plaga socială a alcoolismului, să scape din ruinele actualei societăți omenesti, ce se mai poate scăpa de dezastrul peirei și să crească pentru viitor o generație plină de sănătate, plină de energie.

Pornirea aceasta de îndreptare spre bine tinde deci pe de o parte să regenereze generația noastră corcită, pe de altă parte să creieze pentru viitor o generație vânjoasă, puternică.

Biserica încă dă mână de ajutor, ca să se realizeze scopul amintit mai sus, folosindu-se de amvon, de scrieri pastorale și de câte alte mijloace.

Vedem apoi, că pentru combaterea alcoolismului s'au înființat societăți de temperanță, pentru a obicinui pe cetățeni la un trai cât se poate de cumpătat.

Știm și aceea, că statul a luat o mulțime de măsuri cari în complexul lor întreg înseamnă o luptă aprigă contra alcoolismului.

*

În mijlocul acestei propagande, puse în serviciul combaterii alcoolismului ne aduc jurnalele din capitala, țării știrea că după părerea consilierului tehnic al operațiunilor de stabilizare pe lângă Banca Națională, singura cale pentru evitarea deficitului de patru miliarde și jumătate este instituirea de noi impozite, cari între altele sunt a se aplica și asupra alcoolului, se înțelege în măsură mai intensă ca până acum.

*

Dacă se acceptă opinia acestui expert tehnic, statul o să ajungă într-o dilemă, căci pe de o parte o să lucreze la sugrumarea alcoolismului, pe de altă parte o să aștepte mântuirea deficitului dela impozitul sporit asupra spirtuoaselor, care mântuire va fi cu atât mai sigură cu cât se va consuma mai mult alcool.

Consecința acestei stări ar fi, că cetățeanul, care ar consuma alcool, ar fi de bun patriot, pentru că contribuie cu gâtlejul său la echilibrarea bugetului țării, iar cei ce în masă ar intra în grevă contra alcoolului, ar contribui cu ținuta lor la periclitarea finanțelor țării.

Evident, că anomalia aceasta ar izvorii din menajarea unei slăbiciuni omenesti, pusă în serviciul existenței statului și statul ar ajunge în situația grea de a lupta pe de o parte contra beuturilor spirtuoase, pe de altă parte a nu vedea cu ochi răi ravagiile produse de alcoolism.

Că s'a putut ivi o părere de expert, care ar produce acest contrast, această deosebire opusă, este dovada cea mai eclatantă, că trăim în timpuri, cari numai normale nu se pot numi.

A. Moaca.

„Nu sunt vrednic...”

Matei 8_{ss}.

Sunt cuvintele rostite de un păgân care cerea Mântuitorului să-i facă sănătoasă o slugă. Deși eră socotit de Evrei păgân — atât prin faptul că eră strein de poporul evreu cât și pentru că eră căpetenia soldaților romani împilători ai Evreilor și sdrobitori ai visului lor de libertate și mărire, totuș Mântuitorul îi ascultă cererea și i-o îndeplinește.

Vindecări de acestea a făcut Mântuitorul destul de multe atât printre Evrei, cât și printre păgâni. Asupra lor nu a stărut nici Mântuitorul și nici sfinții evangheliști. Deci nu pentru că este o vindecare a unui „goim” se stăruiește de data aceasta asupra ei, ci pentru că Mântuitorul observă la cel ce o cerea o stare sufletească și o atitudine pe cari nu le găsia la foarte mulți dintre cei ce se socotiau „popor ales”.

Atât de mare eră credința Sutașului*) păgân, așa de convins eră de puterea lui Iisus, cu așa umilință îi cerea ajutorul și atât de nevrednic se socotia de acest ajutor, încât nu se socotia vrednic să primească în casa sa pe Mântuitorul și deaceia, când Mântuitorul îi răspunde că va veni și îi va tămădui sluga, el îi răspunde cu tremurare de suflet cu cuvintele de mai sus:

„Doamne, nu sunt vrednic ca să intri sub acoperământul meu, ci numai zi cu cuvântul și se va tămădui sluga mea”. Și, minte cumpănită fiind, adaugă — crezând că va convinge pe Mântuitorul, dar desvelindu-și și mai mult curățenia și tăria convingerii lui însuș, — și un exemplu din viața lui de ostaș: „... că și eu sunt om sub stă-

*) Sutașul era conducătorul a o sută de soldați.

pânire, având sub mine slugitori, și zic acestuia: Mergi, și merge: Vino, și vine; și slugiei mele: Fă aceasta, și face"... (Matei 8, 8—9), Mântuitorul „...auzind aceasta s'a minunat” — zice sf. Evanghelist — și după ce a atras atenția celor de față asupra acestei credințe tari, amenințând pe Evreii fățarnici și păcătoși, că locul lor de popor ales va fi dat tuturor — aceluia cari vor arăta așa credință și purtare ca sutașul, îi zice acestuia „...Mergi, și cum ai crezut, fie ție! Și s'a tămăduit sluga lui întru acel ceas”. (Mat. 8, 13).

Să ne oprim puțin acum și să cercetăm ce l-a făcut pe Mântuitorul să răsplătească pe sutașul păgân cu atâta cinste, încât nu numai că îi vindecă sluga dela distanță, ci îl dă și ca exemplu demn de urmat atât celor ce stau în jurul Lui în acel moment, cât și tuturor celor ce doriau împărăția cerească. Și aceasta cu atât mai mult cu cât în altă ocazie tot Mântuitorul spusese că este venit pentru oile cele pierdute ale casei lui Israel și că nu este bine să se ia pâinea din gura fiilor și să se arunce câinilor, înțelegând prin câini tocmai pe păgânii din care făcea parte și sutașul din evanghelie.

Această vindecare o face Mântuitorul în anul al doilea de propoveduire. În tot acest timp putuse să constate cu destulă durere, că poporul ales — poporul Evreu — și mai ales conducătorii lui erau departe de a se învrednici de cinstea ce li se făcuse. Grijă de cele lumesti eră atât de înrădăcinată în ei încât îi depărtaseră pentru totdeauna de Dumnezeu și împărăția Lui, deși fățariau de ochii semenilor, că îl ascultă și iubesc. Și conducătorii și mare parte din poporul evreu se băteau cu pumnul în piept în fața altarului și strigau cuvintele ...nu sunt vrednic.

Câtă deosebire însă între strigătul lor și între cugetul lor! O spuneau cu buzele, nu din inimă. O spuneau ca să fie socotiți credincioși și evlavioși, nu pentru că așa erau. Pentru așa locuri de cinste, în sinea lor se socotiau chiar prea vrednici, încât nu le-ar fi cedat altora.

Se simțiau atât de vrednici, încât se supărau și cărteau împotriva Mântuitorului că se amesteca și sta la masă și la sfat cu prostimea, cu vameșii și păcătoșii.

Câtă deosebire între ei și sutașul păgân. Și în sângele lui curgea sângele poporului roman, cuceritor al lumii, disprețuitor și plin de mândrie! Și el avea zeli lui cărora le aducea jertfe și el avea legea lui și credința lui moștenită dela strămoși și păstrată cu sfințenie și cinste, dar în fața minunilor și sfaturilor Mântuitorului, își deschide sufletul, își ascute mintea și înțelege că blândul Iisus stăpânește *cu puterea sa* toată lumea și legile ei de conducere, că este mai

presus de zeli lui, că este *singur Mântuitor și Dumnezeu*. Nu s'a mai gândit că este eșit din poporul evreu rob și umilit, că este din părinți săraci și El însuș sărac; nu s'a mai gândit la mândria lui de „ostaș roman” nici la ce-o zice lumea și prietenii lui despre asta, ci și-a întors ochii minții înspre sine și a început să-și judece faptele și viața pe care o dusesse. A început frământarea și sbuciumarea. Din acestea a ieșit învingător sufletul lui care, curat și umilit, se îndreaptă, — cu curajul oșteanului obicinuit a privi și înainta drept către țintă — către Ziditorul său.

Înfățișarea oșteanului, privirea lui, vorba lui, dorința lui eră pornită din inimă curată, iar cuvintele lui spuneau adevărul, el nu putea primi în casa lui, care cu amintirile ce-i treziă îl legă cu trecutul, pe Mântuitorul lui. Încă nu se socotia vrednic. „Zi cu cuvântul, Doamne, și când voi fi vrednic când îmi voi schimba totul și familie și servi și locuința după învățătura ta, atunci voi fi vrednic, acum nu” — va fi zis în sinea lui sutașul.

Cum să nu scoată la iveală Mântuitorul așa suflet curat?

Cum să nu-l răsplătească, când vedea ticăloșia și fățarnicia din jurul său? Că doar sutașul nu pentru el o cerea, ci pentru sluga lui! Cum să nu le pună exemplul în față când vedea atâta curățenie sufletească și atâta iubire de aproapele?

Cum putea să-l alunge? Nu spusese El parabola cu stăpânul care a invitat la masa sa pe prieteni și aceștia nevrând să vină stăpânul a adunat la masa sa pe toți streinii care au vrut să vină? N'a reținut la masă stăpânul pe toți cei ce aveau haina de nuntă — deci cari erau vrednici? Și nu era vrednic de răsplată sutașul care avea așa inimă și așa purtare?

Iată de ce răsplătește Mântuitorul pe sutașul păgân.

*

Astăzi.... ca și atunci. Și noi ca și poporul evreu ne credem popor ales pentru ca să moștenim împărăția cerurilor. „Suntem vrednici de aceasta — zicem noi — pentru că suntem creștini”!

Dar avem noi sufletul curat? Avem noi purtarea unui creștin? Suntem noi vrednici de acest nume? Am înfrânt noi pe omul pătimăș ce ne stăpânește? Am înfrânt noi mândria și am sădit în locul ei modestia și umilința? Ne judecăm noi și ne alegem locul pe care într'adevăr l-am merită. Nu. Acesta este răspunsul cel adevărat isvorit din inima curată și din mintea sănătoasă.

Alegăm cu toții după locuri ce nu le merităm, iar când rostim cuvintele: „nu sunt vrednic”

le rostim cu buzele. Pornesc nu din inimă curată, ci din inimă mușcată de șarpele mândriei și al vanităților deșarte. — Sunt rostite cu fățarie ca să ne arătăm umiliți și modești, plini de calități.

Ia aminte frate, care te-ai ostenit citind acestea fie că ești conducător, fie că ești condus și dacă purtarea ta față de Mântuitorul nu este așa cum te învață și ți-o pretinde Biserica Lui, schimbă-ți-o degrabă! Și când vei ajunge să strigi cu aceeaș sdrobire și umilire în cuget, cu aceeaș modestie în înfățișare și faptă, cuvintele rostite de sutașul din evanghelie să știi că atunci abia, **cu adevărat vei fi vrednic.**

D. P.

Filosofia și istoria ei de Ioan Gh. Savin.

Profesorul dela Facultatea de Teologie din Chișinău dl. Ioan Gh. Savin într'o broșură de 84 pag. publică cele 2 prelegeri ce le-a ținut în anul 1927 când și-a început cursul de filosofie.

În prima prelegere dl. Gh. Savin se ocupă mai pe larg de filosofie și rostul ce-l are filosofia azi. Filosofia în înțelesul larg al cuvântului este „cunoașterea rațională, unitară și generală a lumii și a vieții“. Originea ei e veche, a existat probabil (?) de când există și omul. Și omul a căutat totdeauna cauza cauzelor, a meditat îndelungat asupra misterului care acopere lumea și a țesut firul existenței ființei supranaturale. Dl. Ioan Gh. Savin ne arată în mod obiectiv ce înseamnă filozicește filosofia și ce raport există între filosofie, știință și religie. Știința e necesară filosofiei pentrucă ea studiază fenomenele lumii fizice; filosofia ne dă o privire generală a Cosmosului și îmbină diferitele științe, pentruca să ne arate care-i *esența și armonia acestei lumi.*

Teologia a avut un rol important în filosofie, din antichitate și până'n zilele noastre. Contribuția teologilor la filosofie a fost destul de mare.

În prelegerea 2-a avem o scurtă privire asupra istoriei filosofiei și a disciplinelor filosofice, fără disciplinele filosofice nu putem înțelege istoria filosofiei.

Filosofia religiei e importantă, pentrucă toți marii gânditori ai omenirii au fost preocupați mai mult sau mai puțin de problemele religioase. *Spinoza, Leibnitz, Wolff, Kant, Wundt* și mulți alți gânditori prin studiile de filosofie religioasă au contribuit la înțelegerea celor mai de seamă probleme de filosofie.

Operile filosofice a lui *Leuba, Coe, V. James* au o reală importanță.

Înțelegerea filosofiei se manifestă prin spiritul filosofic ce trebuie să-l aibe cineva care se ocupă de filosofie. La sfârșitul prelegerii a 2-a dl. Ioan Gh. Savin ne dă o împărțire a istoriei filosofiei după epocile principale și subdiviziunile acestora.

Prin publicarea celor 2 prelegeri, cât și prin minunata carte „*Cultură și Religie*“ și celelalte studii ale dlui Gh. Savin, noi vedem clar *importanța* cea mare a studiilor filosofice în domeniile teologiei.

Studiile de filosofie contribuiesc la înalta înțelegere a celor mai delicate și profunde probleme religioase, la înălțarea sufletului uman până la ființa supremă, **Dumnezeu.**

Filosofia religiei trebuie să preocupe atât pe filosof cât și pe teolog — și unde filosofia și teologia va fi îmbinată, va putea rezulta o *armonie generală.*

C. Rudnean.

Mânia.

Cap. III.

În ce chip viforul cu vârtutea suflării, cei mari arbori din rădăcină zmulge și toată natura întru sminteală aduce, sau în ce chip cutremurul pământului prin aspra clătire mari cetăți sparge; așa și iuțimea omului mândros împrejurul său pagubă aduce; primejdie și pierdere petrec mâinile lui. Ia aminte bine și nu uita slăbiciunea ta, și așa vei erăta greșelele altor oameni. Patimile mâniei să nu te povățuiască, tu ascuți sabia, ca al tău înșuși piept săl pătrunzi, sau pe al tău prieten săl omori. De vei răbda sumuțările cele mici spre mânie, întru înțelepciune acele ți se vor socoti, și de vei stânge acele în minte, inima ta va afla odihnă, și cugetul tău nu te va mustra. Ai doară nu vezi pre cel mândros, cum își pierde mintea, deci pentru aceea până încă ești în fire, să-ți fie nebulnia spre învățatură.

Fiind mândros nimica nu lucră, căci pentru ce vrei în timpul furtunei să călătorești pre mare? De vreme ce foarte greu este mânia a o stăpâni, mare înțelepciune este aceea a o supune: Deci fugi de toate ocaziile (prilejurile) cele ce tear putea invita spre mânie, și întru o întâmplare ca aceea fi gata spre pază. Cel nebun pentru fiește ce deșteaptă vorbă se mânie, iară cel înțelept râde și batjocurește. Nu face loc mâniei în sinul tău, căci aceea îți va amără inima, și plecările ei cele mai bune aceea le va strică. Mai plecat să fi a erta, de cât facerile de rău cu rău a le întoarce: Cel ce caută prilej a se mânia, acelora singur după sine aleargă, și își câștigă pagubă. Precum stinge apa focul, așa răspunsul blând stinge mânia omului mândros, și din vrăjmaș se face oaspet (prieten). Mânia tot de una se începe cu nebulnie sau cu slăbiciunea; însă bine să ști, că nici odată nu se sfârșește fără căire. Nebuniei urmează rușine, iară mâniei durere cugetului.

(Va urma).

Iulian Bălăngianu
preot.

ȘTIRI

Examenle dela Academia noastră teologică s'au ținut zilele trecute, prezidate fiind parte de P. S. Sa Dl Episcop diecezan, parte de delegatul P. S. Sale, P. O. D. protopresbiter Romul G. Ancușa consilier-referent eparhial. Sporul făcut în cursul acestui an de muncă școlară a mulțumit pe deplin toate organele conducătoare ale Academiei noastre.

Congresul internațional de agricultură care a avut loc zilele trecute la București, a lăsat numeroșilor participanți, cele mai plăcute impresii despre țara noastră. Intre delegați fostul președinte al Austriei dr. Hainisch și d. Baels ministru belgian au făcut ziarelor din Capitală frumoase declarații în legătură cu bogățiile agricole ale țării noastre. Acesta din urmă spunea, că Belgia nu are grâu decât pentru trei luni din an — restul de 3/4 îl importă de peste ocean. „Dar dorim — declară dl. ministru Baels mai departe — să nu fie prea îndepărtată aceea zi, când România să ne furnizeze cantitatea necesară...”

Suntem în România sau în Austria? Un vizitator străin care ar veni la noi în Caransebeș — silit de împrejurări să-și iea o trăsură sau autobusul, — ar sta nedumerit că vede pe autobus, cu litere de o șchioapă, o reclamă strigătoare, pentru o trupă de artiști... *din Viena*. Nu știm al cui este acest vehicul și dacă Primăria — pe lângă care trece zilnic — îl observă, dar în tot cazul stăpânul său, care mănâncă pâine românească ar putea să-și astâmpere pofta de a face reclame străine. Pentru trupele de artiști sosiți din București nu am văzut niciodată făcându-se reclame; în urmare nu dorim să vedem făcându-se pentru alte nații într'un oraș curat românesc, căci suntem în România și nu în Austria!

Ungaria nu se astâmpără. Vecinii noștri dela Apus nu-și află de fel astâmpăr. Dorul de revanșă îi muncеște. Așa, într'un recent discurs premierul Bethlen nu s'a silit să atace pe față statele vecine, tratatul dela Trianon și pe toți cari nu aderă la planurile lor revizioniste. Mai nou ne vine știrea, că ar fi încheiat un tratat de alianță cu Spania. Mica Înțelegere a făcut în comun și deplin acord un demers la Budapesta, cerând explicări. Vom vedea curând ce lămuriri ne vor da acești neastâmpărați vânători de prietenii — vrute și nevrute.

Ard sondele. În valea Prahovei, bogată în regiuni petrolifere este situat orașelul Moreni, renumit pentru mulțimea sondelor de petrol. Nu este însă an dela Dumnezeu ca să nu se aprindă câte una sau mai multe sonde, pricinuind groază populației și pagube mari statului sau proprietarilor particulari. Acum vreo trei săptămâni focul a izbucnit din nou la o sondă, care arde ne întrerupt zi și noapte, aproape de douăzeci de zile. Populația așteaptă cu înfrigurare ziua încetării acestui incendiu — ne mai gândindu-se la enormele pagube bănești.

Mulțumită publică. Comitetul Societății femeilor române, pentru regularea și înfrumusețarea cimiteriului gr. or. rom. din Caransebeș exprimă pe această cale mulțumită publică persoanelor mai jos notate, pentru suprasolvirile făcute cu ocazia concertului aranjat în 28 April 1929 sub înaltul patronaj al Prea Sfințitului Domn Episcop Dr. Iosif Traian Badescu, pentru augmentarea fondului „Capela Eroilor”

P. S. Sa D-l Episcop diecezan Dr. Iosif Tr. Badescu 500 Lei, Comunitatea de avere un m³ lemne de foc, D-l C. Diminescu 220 Lei, Banca Centr. Șvabească filiala C-sebeș, Lei 220, Banca „Sebeșană” Lei 200, Dl. Dr. Gh. Dragu Lei 200, D-l Col. Savu comandantul garnizoanei Lei 160, Prea Onor. D. Traian Oprea, protopresbiterul Vârșetului 100 Lei, D-l Fr. Pauck Primarul orașului Lei 100, Dr. I. Petri 100, Dr. N. Ionescu 100, Dr. Meda 100, Dr. Rațiu 100, M. Cârpan, 100, Domăneanțu 100, Banca Banatului 100, A. Heffer 100, Székely 100, Voicău 100, Suru 100, văd. Maria Müller 100, N. Sgăvêrdia 100, Bugariu Neagoe 100, I. Orzescu președ. Com. de avere 100, St. Bornuz Dir. gen. al Com. de avere 100, Nic. Pollák 100, Dim. Sgăvêrdea Dir. Consistorial 100, E. Neu primpretor 80, Căp. Gurgu 60, M. Paulcescu 60, Prof. Țunea 60, Sig. Wiener 60, Rămneanțu 60, S. Mageriu 50, I. P. Curescu 50, I. Bâlc 50, F. Pop prof. 50, T. Marșavina 50, D. Beuca 40, P. Talpeș 40, Müller 40, D. Armion 40 Lei, G. Borlovan 40, T. Jurjanescu 40, E. Orzescu 40, S. Lințu 40, Dann 40, I. Raduțiu 40, E. Sudreșan 40, T. Savescu 20, Tutunariu 20, N. N. 20, Persida Rada 20, N. N. 20, Costescu M. 20, Muntean Al. 20, N. N. 20, N. N. 20, N. N. 20, Savi 20, Șofariu 20.

CONCURS.

Pe baza ord. Ven. Consiliu eparhial ddt. 15 Mai 1929 Nr. 1534 B. se escrie concurs pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă parohul George Ciocoi la parohia clasa II. din Hitiaș cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare.

Venitele:

- 1/3 (treia) parte din sesiunea parohială.
- 1/3 (treia) parte din două intravilane.
- 1/3 (treia) parte din două estravilene, cu solvirea dărilor recerute.
- Toate venitele stolare uzitate.

De locuință — deocamdată — se va îngriji alesul.

Se observă, că retribuțiunea dela Stat alesul capelan o va primi amăsurat posturilor vacante de capelan, obveninde.

Recurenții să nainteze cererea de concurs cu documentele prescrise Prea On. Oficiu protopopesc în Buziaș, adresate Consiliului parohial din Hitiaș; să se prezinte cu prealabila însinuare a protopopului tractual în o Duminecă sau sârbătoare în sfânta biserică spre a dovedi dexteritatea în tipic — cântare-ora-torie — dar nici de cum în ziua de alegere.

Hitiaș 25 Mai 1929.

George Ciocoi

președinte.

1-3

Ioan Stoica

notar.

În conțelegere cu Oficiul protopresbiterial.

Publicațiune de licitație.

Pe baza încuviințării Venerabilului Consiliu Eparhial din Caransebeș Nr. 2840 E. din 1928 prin aceasta se publică pe ziua de 7 Iulie a. c. ora 15 licitație cu oferte închise în localul școlii primare de Stat „Emanuil Ungurianu” pentru darea în întreprindere a lucrării de tencuială esterioră, lucrărilor de tinichigiu și lăcătușerie a bisericei ort. române din comuna Gad, protopresbiteratul Ciacova.

Ofertele cari nu sunt în regulă și sunt sosite chiar prin poștă mai târziu, nu vor fi luate în considerare.

Ofertantul trebuie să fie cetățean român și să aibă îndreptățirea de a executa asemenea lucrări, în conformitate cu legea industrială.

La ofertă se va anexa și vadiul de 10% în numerar ori în hârtii de valoare recunoscute de stat. Planurile, caietul de serviciu și condițiunile referitoare la lucrările din chestiune se pot vedea la oficiul parohial ort. rom. din Gad.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a încredința lucrările acelei firme sau persoane care-i oferă mai multă garanță morală și materială.

Cu întreprinzătorii se va încheia contract, care pentru antreprenor devine obligator imediat după semnare, iar pentru comuna bisericească numai după aprobarea lui de către Venerabilul Consiliu Eparhial.

Comuna bisericească nu plătește nimănui diurne, spese de deplasare sau altfel de spese.

Vadiul ofertelor neacceptate se va restitui în termen de 3 zile socotite de la deschiderea ofertelor.

Gad, la 2 Iunie 1929.

Consiliul parohial.

Publicațiune de licitație.

Pe baza încuviințării Venerabilului Consiliu eparhial dăto 11 Maiu 1929 Nr. 2551 E ex 1929 se escrie licitațiune publică cu ofertă închisă **pe ziua de 29 Iunie 1928:**

1. Pentru demontarea boltitureri vechi de cărămidă a sf. biserici din Verendin și facerea ei din nou din scânduri de brad.

2. Renovarea internă și externă a zidurilor sf. biserici de jos jos până sus, cât și a turnului.

3. Repararea paratrăsnetului și a orologiului din turn. Dev. zil de spese se poate vedea în fiecare zi la Oficiul parohial din Verendin.

Reflec. vașii vor depune ca vadiu 10% din prețul lucrului în bani gata sau în hârtie de valoare.

Comuna bisericească nu va plăti întreprinzătorilor spese de drum cu ocaziunea licitațiunii. Comuna bisericească își rezervă dreptul — fără considerare la rezultatul licitației — să dea lucrările acelu întreprinzător, în care va avea mai multă încredere.

Spesele cu contractul și timbrele le supoartă întreprinzătorul.

Contractul devine obligator pentru întreprinzător îndată după semnare, iar pentru comună nuima după aprobarea lui de către Venerabilul Consiliu eparhial din Caransebeș.

Verendin, la 19 Maiu 1929.

Consiliul parohial.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

Nr. 882 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 2454/1925 efectuându-se execuțiunea la

2 Noemvrie 1927 în favorul următoarei „Corcana“ S. p. a. în Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Emerich Lukács domiciliat în Caransebeș pentru suma de 4550 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 5000 Lei — bani și anume: 1. un prior în stare bună se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub No. 7115/1927 G. pentru încasarea creanței de 4550 Lei — bani capital cu 10% interese din 23 Maiu 1925 și spesele de 2674 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 26 Iunie 1929 la orele 11 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus în baza art. 107, 108, din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a Legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 31 Maiu 1929.

Portărel **M. Guran.**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 876 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei rurale din Teregova de sub Nr. 2333/1927 efectuându-se execuțiunea la 31 Octombrie 1928 în favorul următorului Martin Anderca din Vălișoara reprez. prin avocatul Dr. Isac Radulescu domiciliat în Caransebeș, pentru suma de 2.297 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate, cari s'au prețuit în 1.600 Lei — bani și anume: 1. două butoaie de 56 litri, 2. un butoi de 110 litri se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 7826/1928 G. pentru încasarea creanței de 2.297 Lei — bani capital cu 10% interese din 10 Septemvrie 1927 și spesele de 902 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 25 Iunie 1929 la oarele 4 p. m. în comuna Ilova la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voie, de a cumpăra sunt invitați, cu aceia observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 31 Maiu 1929.

Portărel **M. Guran.**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 879 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei rurale din Teregova de sub Nr. 4278/1928 efectuându-se execuțiunea la 31 Octombrie 1928 în favorul următoarei Ana Bona din Ilova reprez. prin adv. Dr. Isac Radulescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 500 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate, cari s'au prețuit în 5000 Lei — bani și anume: 1. un pat complet, 2. două perechi loitre uzate, 3. două șireghi pentru cocie, 4. una vânturătoare 5. cinci oi albe se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 7825/1928 G. pentru încasarea creanței de 500 Lei — bani capital cu interese și spesele de 804 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 25 Iunie 1929 la orele 3 p. m. în comuna Ilova la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voie de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 31 Maiu 1929.

Portărel M. Guran

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul curator subst. al masei falimentare a comerciantei Aurelia Iritz din Caransebeș, în baza autorizației cuprinsă în deciziunea Nr. 750/1929 Fal. a Tribunalului Caransebeș ca autoritate falimentară prin aceasta aduc la cunoștință tuturor celor interesați, că se vor vinde prin licitație cu oferte închise diferite mărfuri de manufactură, precum și aranjamentul din prăvălie aparținătoare masei falimentare Aurelia Iritz evaluate conform inventarului în suma de 99.880 Lei.

Cei cari doresc să cumpere sunt rugați a-și înainta în scris ofertele închise, până la **22 Iunie 1929 ora 12 inclusive** subsemnatului curator al masei falimentare dr. Ernest Róth, avocat în Caransebeș când se vor deschide în fața reflectanților ofertele sosite. Ofertele sosite vor fi prezentate spre decideră eventual spre aprobarea tribunalului Caransebeș, ca instanță falimentară.

Inventarul masei falimentare se poate vedea în fiecare zi de lucru în timpul orelor de birou, în biroul subsemnatului curator al masei falimentare, cei interesați tot cu aceea ocazie vor putea privi și depozitul de marfă pus în vânzare. Acela, a cărui ofertă a fost primită e obligat să achite curatorului masei falite în bani gata și imediat după avizarea sa despre primire a ofertei, prețul de cumpărare oferit de către dânsul, împreună cu taxele accesorii și să preia imediat marfa cumpărată de către dânsul, dela care dată orice responsabilitate incumbă numai cumpărătorului.

Subsemnatul curator subst. prin aceasta declară, că pentru calitatea depozitului de marfă sus numit în vânzare nu răspunde.

Intrucât vânzarea prin oferte închise până la data mai sus fixată n'ar avea rezultat satisfăcător, acest depozit de marfă tot în baza împuternicirii tribunalului Caransebeș, ca autoritate falimentară, dată sub Nr. 750/1929 Fal. se va vinde la **26 Iunie 1929 ora 9 a. m.** și eventual în zilele următoare, prin licitație publică cu intervenția domnului judecător sindic aceluia, care va oferi mai mult pentru această marfă.

Dat: Caransebeș la 12 Iunie 1929.

Dr. E. Róth
curatorul masei

Redactor responsabil: Nicolae Cornean

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 996 și 997 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881; și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Tribunalului din Caransebeș de sub No. 2254 și 2255/1928 efectuându-se execuțiunea la 19 Decembrie 1928 în favorul următoarei Banca Poporală din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Antoniu Marchescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 485.000 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 1,815.000 Lei — bani și anume: Diferite obiecte și mașini de lăcătușerie se vor vinde prin licitație publică. Deci, în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș, de sub Nr. 8468/1928 G. pentru încasarea creanței de 485.000 Lei — bani capital, cu 12% interese din 1 Octombrie 1928 și spesele de 29.050 Lei 75 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 26 Iunie 1929 la orele 2 p. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voie de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 31 Maiu 1929.

Portărel M. Guran.

Dela firme din străinătate a sosit
Materie pentru orname bisericesti
și se poate comanda dela Librăria Diecezană.

Proprietatea Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

VILA DOBOȘAN
din Băile Erculane

Otel cu bun renume aproape de centru. — Apaduct, lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate. Regiune romantică de o frumuseță rară. — Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Mai până la sfârșitul lui Octombrie. — Informațiuni dă:

Administrația „Vilei Doboșan“ în Băile Erculane.

Tiparul și editura Tipografiei diecezane în Caransebeș.